

SSTWiOR – 03.00.

SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA WYKONANIA I OBIORU ROBÓT

INSTALOWANIE ŚCIANEK DZIAŁOWYCH

Kod CPV 45421141-4

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP
2. MATERIAŁY
3. SPRZĘT
4. TRANSPORT
5. WYKONANIE ROBÓT BUDOWLANYCH
6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT
7. OBMIAR ROBÓT
8. ODBIÓR ROBÓT
9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
10. PRZEPISY ZWIĄZNE

Opracowujący: mgr inż. Barbara Czernik

maj 2018 rok

1. WSTĘP.

1.1. Przedmiot ST

Przedmiotem specyfikacji technicznej jest wykonanie i odbiór robót związanych z montażem płyt gipsowo-kartonowych wodoodpornych, prowadzonych w ramach projektu: **Remont szkoły nr 2 w Porębie**

1.2. Zakres stosowania ST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

1.3. Zakres robót objętych ST

Roboty, których dotyczy specyfikacja obejmują wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie:

- wykonanie ścian działowych z płyt g-k,

1.4. Określenia podstawowe

Określenia podane w niniejszej SST są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi przepisami i normami oraz wytycznymi.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową, ST i poleceniami Inspektora nadzoru. Wprowadzanie jakichkolwiek odstępstw od tych dokumentów wymaga akceptacji zarządzającego realizacją umowy.

2. MATERIAŁY

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania podano w Specyfikacji Ogólnej.

Osprzęt do ścian z płyt gipsowo-kartonowych

Płyta gipsowo – kartonowa

Płyta ogniowo i wilgociochronna. Dla grubości 12,5 cm wytrzymuje obciążenie prostopadłe do płyty wynoszące do 50kg.

Wełna mineralna

współczynnik przewodzenia ciepła $\lambda=0,035$ [W/mK], obciążenie charakterystyczne ciężarem własnym 0,35 kN/m³, klasa reakcji na ogień (PN-EN 13501-1) A1, wyrób niepalny lub wyroby równoważne, grubość: 5cm i 6cm.

Woda

Do przygotowania zaczynu gipsowego i skrapiania podłoża stosować można wodę odpowiadającą wymaganiom normy PN-EN-1008:2004 „Woda zarobowa do betonu. Specyfikacja pobierania próbek, badanie i ocena przydatności wody zarobowej do betonu, w tym wody odzyskanej z procesów produkcji betonu”.

Bez badań laboratoryjnych można stosować wodociągową wodę pitną.

Niedozwolone jest użycie wód ściekowych, kanalizacyjnych, bagiennych oraz wód zawierających tłuszcze organiczne, oleje i muł.

Klej gipsowy do przymocowywania płyt gipsowo-kartonowych do ścian murowanych

Do przymocowywania płyt gipsowo-kartonowych stosuje się najczęściej kleje gipsowe produkowane przez firmy specjalistyczne, dostępne w sprzedaży na terenie kraju.

Profile aluminiowe

Wymiary profili są zamieszczone w dokumentacji projektowej.

Stosuje się 2 typy profili UW i CW:

dla ścian 12cm - szer. 750mm

dla szachtów instalacyjnych: szer. 50mm

Wkręty samogwintujące do mocowania płyt do profili metalowych $d=3,9$ mm, do mocowania konstrukcji stropu należy używać atestowane kołki dostosowane do rodzaju stropu i obciążenia.

Wszystkie elementy mocujące muszą być chronione przed korozją.

Rozstaw i zużycie elementów mocujących dla ścian działowych w przeliczeniu na 1 m² ściany:

Grubość płyt	Długość (mm)	Rozstaw (cm)	Zużycie (szt/m ²)
1 warstwa			
12,5 mm	30	25	20

Rozstaw i zużycie elementów mocujących dla płyt podwieszanych w przeliczeniu na 1 m²:

Grubość płyt	Długość (mm)	Rozstaw (cm)	Zużycie (szt/m ²)
1 warstwa			
12,5 mm	30	20	19

Stalowe łączniki mocujące: zszywki, wkręty, gwoździe i kołki stalowe.

3. SPRZĘT

Do wykonania robót Wykonawca powinien dysponować sprzętem podanym w kosztorysie.

Sprzęt powinien być dobrej jakości, zgodny z projektem organizacji robót i zaakceptowany przez Inspektora. Wykonawca przystępujący do wykonania suchych tynków, powinien wykazać się możliwością korzystania z elektronarzędzi i drobnego sprzętu budowlanego.

Do wykonania robót niezbędne są:

- poziomica lub poziomica laserowa;
- wiertarki udarowe;
- wkrętarki elektryczne;
- śrubokręty;
- nożyce do cięcia profili metalowych; - nóż do przycinania krawędzi płyt.

4. TRANSPORT

Przewóz materiałów powinien odbywać się dostosowanymi do tego celu środkami transportu, które powinny zabezpieczać przewożone materiały przed wpływami atmosferycznymi, zawilgoceniem, uszkodzeniem opakowania i zanieczyszczeniem. Wykonawca powinien dysponować sprawnym technicznie sprzętem wymienionym w kosztorysie. Materiały powinny być przechowywane w miejscach półotwartych lub zamkniętych, suchych i przewiewnych, zabezpieczonych przed opadami atmosferycznymi. Stosować się do wymagań zawartych w Specyfikacji Ogólnej.

Płyty i konstrukcję w opakowaniach fabrycznych należy przechowywać w pomieszczeniach krytych, zamkniętych – pomieszczenia suche. Wszystkie akustyczne panele ściennie to wyroby, z którymi należy obchodzić się delikatnie (materiał miękki, akustyczny). Nie wolno chodzić po opakowaniach, nie wolno rzucać opakowaniami, nie wolno obciążać dodatkowymi ciężarami.

Opakowania materiałów należy przewozić krytymi środkami transportu, zabezpieczyć przed przewracaniem się i uszkodzeniami. Chronić brzegi opakowań przed obiciem.

Pakowanie i magazynowanie płyt g-k

Płyty powinny być pakowane w formie stosów, układanych poziomo. Pierwsza płyta od dołu spełnia rolę opakowania stosu. Pakiety należy składować w pomieszczeniach zamkniętych i suchych, na równym i mocnym, a zarazem płaskim podkładzie.

Wysokość składowania – do pięciu pakietów o jednakowej długości, nakładanych jeden na drugi.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1 Warunki montażu płyt g-k:

- przed przystąpieniem do wykonywania okładzin z płyt g-k powinny być zakończone wszystkie roboty stanu surowego, roboty instalacyjne podtynkowe, zamurowane przebiecia i bruzdy,
- przed rozpoczęciem prac montażowych pomieszczenia powinny być oczyszczone z gruzu i odpadów, suche i dobrze przewietrzone.
- płyty nie mogą być wbudowywane przy średniej wilgotności względnej powietrza $<80\%$ oraz w temperaturze pomieszczeń wynoszącej mniej niż $+5^{\circ}\text{C}$,
- temperatura kleju gotowego do użycia powinna wynosić $\geq +10^{\circ}\text{C}$,
- płyty muszą posiadać temperaturę i wilgotność panującą w pomieszczeniu,
- temperatura i wilgotność pomieszczeń powinna być stabilna w ciągu 12 godzin po montażu,
- szpachlowanie spoin można wykonać dopiero przy średniej względnej wilgotności powietrza $\leq 70\%$ (odpowiada wynikającej z tego wilgotności płyt $\leq 1,3\%$) oraz po zamocowaniu płyt jako elementów ścian i sufitów, te same warunki powinny być spełnione przy szpachlowaniu finalną masą szpachlową.

5.2 Wykonanie ścian z płyt g-k

Położenie osi konstrukcji ścian wymierzyć zgodnie z rzutem poziomym i wytrasować za pomocą sznurka barwiącego lub za pomocą innego trwałego oznakowania. Oś konstrukcji należy następnie przenieść na strop za pomocą pionu, poziomicy teleskopowej lub lasera budowlanego. Ościeżnice drzwiowe oraz stelaże sanitarne towarzyszące urządzeniom należy wymierzyć i zaznaczyć na posadzce. Ścianki działowe wykonać z płyt o grubości 12,5 mm na profilach metalowych (ścianki obudowujące instalacje) z wypełnieniem z wełny mineralnej o grubości odpowiednio 6 i 5 cm.

Profile montować w rozstawie 60 cm (maksymalnie w rozstawie 62,5 cm). W rejonie wieszania elementów wyposażenia pomieszczeń, profile montować w rozstawie 40 cm. W pomieszczeniach „mokrych” (od wewnątrz) wykonane ściany zabezpieczyć dodatkowo folią w płynie nanoszoną dwu- trzykrotnie. Przed nałożeniem folii podłoże dodatkowo oczyścić. Płyty mocować do profili wkrętami samogwintującymi. W przypadku poszycia jednowarstwowego płyty mocować symetrycznie po obu stronach ściany. Poszycie przytwierdza się tylko do pionowych profili CW, mocowanie do poziomych profili łączących UW nie występuje.

Wykonanie spoin

Spoiny w systemowe można wykonać na dwa sposoby:

- spoina klejona,
- spoina szpachlowana.

Obie techniki dotyczą płyt o prostopadłych krawędziach. Płyty o krawędziach frezowanych wymagają użycia taśm wzmacniających.

Wykonywanie spoiny klejonej wraz z montażem płyt

Dla ścian szkieletowych poleca się technikę klejenia. Aby wykonać ekonomiczną spoinę klejoną należy używać wyłącznie kleju do spoin systemowych. Płyty powinny być wolne od kurzu. Klej nakładać na krawędź płyty (nie na szkielet). Do klejenia nadają się krawędzie fabryczne lub cięte. Krawędzie powinny być proste i ucięte prostopadłe. Po dociśnięciu płyt, klej musi całkowicie wypełniać spoinę. Szerokość spoiny klejonej powinna wynosić ≤ 1 mm. Nie wolno dociskać mocno płyt powodując wyciśnięcie kleju ze spoiny. Pierwszą płytę przykręcać do pionowego profilu CW zaczynając montaż od strony otwartej profilu. Następnie na pionową krawędź płyty należy nanieść płaskie pasmo kleju z kartusza. Temperatura gotowego do użycia kleju powinna wynosić powyżej $+10^{\circ}\text{C}$, a temperatura pomieszczenia powyżej $+5^{\circ}\text{C}$. Drugą płytę należy z jednej strony tak podeprzeć, aby krawędzie płyt na górze znajdowały się obok siebie, a na dole tworzyły wąską, klinową szczelinę. Długość płyt musi być o ok. 10 mm mniejsza od wysokości pomieszczenia. Płytę przymocować na wysokości ok. 60 mm poniżej górnej krawędzi wkrętami samogwintującymi do profilu CW. Gdy jednostronne podparcie przy podłożu zostanie usunięte, druga płyta pod własnym ciężarem przywrze do pierwszej płyty i klej ulegnie ściśnięciu. Następnie wkręty należy mocować w sposób ciągły od góry do dołu. Rozstaw

wkrętów powinien wynosić ≤ 250 mm. Zależnie od temperatury pokojowej oraz wilgotności powietrza klej twardnieje po ok. 12-36 godzinach. Po stwardnieniu kleju jego nadmiar usunąć szpachelką lub kielnią. Miejsca połączeń oraz elementy mocujące należy zaszpachlować masą szpachlową.

Spoina szpachlowana

Płyty należy szpachlować wyłącznie masą szpachlową. Należy zachować odpowiednią szerokość spoin, w przypadku płyt o grubości 12,5 mm wynosi ona 5-7 mm. Spoiny oraz łebki wkrętów szpachlować bez taśmy wzmacniającej. Spoiny przed szpachlowaniem powinny być wolne od pyłu i kurzu. Szpachlować można płyty suche, które nie posiadają podwyższonej wilgotności. Jeśli w pomieszczeniach przewidziane jest wykonywanie jastrychów lub tynków na mokro, spoinować można dopiero po wtórnym wyschnięciu płyt. Sypką masę szpachlową mieszać z czystą wodą, po 2 minutach gdy mieszanka wchłonie wodę, masę należy wymieszać do uzyskania jednorodnej struktury. Należy używać tylko czystych naczyń i narzędzi. Nie stosować mieszadeł elektrycznych. Masę szpachlową wciskać między spoiny do pełnego wypełnienia. Masę nanosić najpierw na jedną krawędź płyty, po czym rozprowadzać do przeciwległej krawędzi. Po wyschnięciu masy szpachlowej nałożonej w pierwszym cyklu roboczym można nanieść finalną masę szpachlową. Gdy wyschnie, w razie potrzeby małe nierówności szlifować papierem ściernym.

Wykonanie spoin w płytach o krawędzi frezowanej

Płyty o krawędzi frezowanej łączy się za pomocą taśm wzmacniających. Płyty montować na styk wkrętami samogwintującymi w odstępach ≤ 250 mm. Na krawędzi frezowanej przyklejać samoprzylepną taśmę wzmacniającą. Następnie szpachlować wciskając masę szpachlową w perforację taśmy do całkowitego wypełnienia krawędzi frezowanej. Alternatywnie mogą być użyte ogólnie dostępne taśmy wzmacniające o szerokości 50-60 mm do pokrycia masą szpachlową w pierwszym cyklu roboczym. Po wyschnięciu masy należy wykonać drugi cykl roboczy polegający na nakładaniu masy szpachlowej na równo z powierzchnią płyty. Montowanie płyt następuje płyta za płytą bez docinania. Wymagane przesunięcie spoin wynosi ≥ 200 mm, krzyżowanie spoin jest niedozwolone. Należy unikać stosowania spoin poziomych poprzez stosowanie płyt o wysokości pomieszczenia lub wykonywać je w następujący sposób: na każdej z obu stron ścian z poszyciem jednowarstwowym wykonać klejone spoiny poziome w miejscach pomiędzy profilami konstrukcji.

Mocowanie profili ograniczających

Stalowe profile UW mocować w miejscu oznaczenia osi konstrukcji ściany do przylegających elementów budowli w poziomie. Do tego celu używać atestowane kołki wbijane lub rozporowe. Pionowe połączenia ściany wykonywać przy użyciu pionowych profili CW. Odległość pomiędzy punktami mocowania powinna wynosić w poziomie max. 70 cm, a w pionie max. 100 cm. W przypadku przylegających nierównych elementów budowli oraz wymogów dotyczących dźwiękochłonności, odległość punktów mocowania należy zmniejszyć. W celu spełnienia wymogów ochrony przeciwpożarowej oraz akustycznej, połączenia ścian należy wykonać za pomocą odpowiednich materiałów, np. uszczelnień samoprzylepnych lub taśm izolacyjnych z wełny mineralnej. Nie wolno stosować palnych materiałów uszczelniających.

Mocowanie profili pionowych CW

Profile CW należy ustawić pionowo w profilach łączących UW mocowanych do stropu i posadzki. Profile CW nie mocować mechanicznie do profili UW. Maksymalny rozstaw profili CW dla płyty o grubości 12,5 mm wynosi 62,5 cm. Profile CW należy przycinać na długość z niedomiarem, powinny wchodzić na co najmniej 15 mm w profil stropowy, a w profilu posadzkowym stać na jego środku. W przypadku większych wysokości ściany może być konieczne przedłużenie pionowych profili CW. Długości zakładek powinny wynosić:

≥ 50 cm dla profili CW50,

≥ 75 cm dla profili CW75.

Montaż instalacji elektrycznych

Instalacje elektryczne można dowolnie układać, w pionie i poziomie, w pustce ścian szkieletowych, przed umieszczeniem materiałów izolacyjnych. Prace mogą być wykonywane tylko przez monterów z uprawnieniami. Dla poziomego prowadzenia przewodów profile CW posiadają odpowiednie wycięcia w środnikach. Otwory pod typowe gniazda wykonywać za pomocą wiertła otworowych lub wyrzynarki. Gdy ściany mają spełniać wymagania dotyczące ochrony akustycznej oraz pożarowej, otwory należy dodatkowo zabezpieczyć. Puszki gniazd wtykowych, wyłączników i rozdzielaczy można wbudowywać w dowolnym miejscu ścian działowych, jednak nie bezpośrednio naprzeciw siebie. Należy przy tym przestrzegać następujących zasad:

- w przypadku ścian z wypełnieniem pustki o określonej klasie odporności ogniowej, wypełnienie w postaci wełny skalnej (temperatura topnienia $\geq 1000^{\circ}\text{C}$) może być sprasowane do grubości max. 30 mm,
 - w przypadku ścian z innymi materiałami izolacyjnymi, względnie bez materiałów izolacyjnych, puszki należy obłożyć zaprawą gipsową o grubości ok. 20 mm lub obudować płytami gipsowymi.
- Po ułożeniu przewodów pionowych i zamknięciu ewentualnych przejść w suficie i podłodze, wmontować ościeżnice drzwiowe i stelaże podczas montażu konstrukcji.

Mocowanie urządzeń sanitarnych

Należy zwrócić szczególną uwagę na wykonanie ścian działowych, na których zamontowane będą urządzenia sanitarne. Urządzenia sanitarne (umywalki) montować na wbudowane w ściany stelaże sanitarne. Lekkie urządzenia mocować do zamontowanych poziomo szyn metalowych, rygli drewnianych lub paska płyt z materiałów na bazie drewna o grubości 40 mm. Połączenia tych elementów nośnych z pionowymi profilami powinny być tak wykonane, aby przenosiły obciążenia. Profile należy umieścić każdorazowo otwartą stroną do w kierunku elementu nośnego i przymocować do nich element nośny za pomocą wkrętów wkręcanych od środnika profilu lub od ramienia profilu, zależnie od rodzaju oraz wykonania. Elementy nośne należy tak przymocować, aby ich powierzchnia przylegała do tylnej/wewnętrznej strony poszycia płyt. Stelaże sanitarne mieszczące się pomiędzy profilami pionowymi konstrukcji ściany działowej mocuje się je do nich oraz do posadzki według zaleceń producenta stelaży. Otwory w poszyciu dla przejścia rur i elementów mocujących wyciąć z nadmiarem ok. 10 mm, zagruntować krawędzie otworów i luzu wypełnić kitem trwale plastycznym. Ze względu na akustykę, zamocowania rur do konstrukcji należy oddzielić za pomocą podkładek z gumy lub filcu. W profilach metalowych maksymalna wielkość wycięcia (szerokość, wysokość) powinna być mniejsza lub równa wysokości środnika. W profilach przy zastosowaniu poszycia jednowarstwowego dopuszcza się jedno wycięcie w środnikach każdego profilu pionowego.

Izolacja akustyczna przepustów

Przejścia przewodów elektrycznych i rur instalacyjnych należy wykonać jako szczelne. Przewody rurowe muszą być zaopatrzone w obejmy izolujące i nie mogą mieć kontaktu z poszyciem ścian oraz konstrukcją ściany. Instalacje wbudowywać w sposób dźwiękoszczelny według wskazówek producenta.

Wbudowywanie wełny mineralnej

Materiał izolacyjny należy układać w pustce ścian na styk, na całej ich powierzchni i przymocować w sposób długotrwale zabezpieczający przed obsunięciem. Zaleca się kładzenie izolacji w dwóch warstwach mijankowo.

Wbudowywanie drzwi, otwory w ścianach

Dolnych profili UW nie prowadzi się przez obszar otworu drzwiowego, należy je odpowiednio rozsunąć zostawiając wolne miejsce. Projektowane ościeżnice z płyt drewnopochodnych należy mocować do profili CW uprzednio usztywnionych drewnianą kantówką. Profile powinny być usztywnione na całej wysokości ściany. Jako nadproże drzwiowe (okienne) należy wbudować profil ścienny UW i osadzić w nim dwa profile CW (bez mocowania). Poszycie z płyt wykonać zgodnie z rysunkami podanymi przez producenta. Należy przestrzegać zasady, by przesunięcie spoin było ≥ 20

cm. Poziomych styków płyt należy w obrębie drzwi unikać lub wykonywać w postaci spoin klejonych. Spoiny płyt z przodu i z tyłu ściany w obrębie nadproża powinny być przesunięte względem siebie. W przypadku wysokich ścian, w których montuje się ciężkie skrzydła drzwiowe, spoiny płyt wykonywać jako klejone.

Klejenie elementów jastrychowych klejem do jastrychów np. FERMACELL.

Chronić sprzęt i ubrania przed kontaktem z klejem. Nie dotykać kleju, który nie związał. Prace wykonywać w rękawiczkach, aby uniknąć zabrudzenia rąk. Sprawdzoną, dobrą metodą jest kremowanie rąk. Ręce zabrudzone klejem zmywać niezwłocznie wodą i mydłem.

Zakładki kleić klejem do jastrychu (40–50 g/m² powierzchni = 20–25 m²/butelkę). Nanosić dwa pasma kleju stosując oryginalne opakowanie: butelkę z dwoma otworami w nakrętce. Nakładać klej do jastrychów L na zakładkę Mocować wkretami lub klamrami rozprężnymi.

Po ułożeniu kleju ułożyć otworami nad zakładką, aby nadmiar kleju ściekał na zakładkę. Elementy jastrychowe skrócić lub połączyć klamrami w ciągu 10 min od momentu rozłożenia kleju, aby zapobiec nierównym połączeniom. W celu uzyskania właściwego połączenia układany element jastrychowy docisnąć własnym ciężarem i przytwierdzić wkretami lub klamrami. Stosowanie przedłużacza do wkrętarci lub pistoletu pneumatycznego pozwala mocować bez pochylania się. Po stwardnieniu nadmiar kleju usunąć szpachlą.

Wskazówka.

Klamry rozprężne nie mogą przenikać przez elementy jastrychowe na wylot. Powyższe klamry są ocynkowane i żywicowane. Odpowiedni wyrób i producenta klamer dobrać z powyższej tabeli.

Wkręty samogwintujące nie powinny przenikać przez warstwę izolacji, opierać się o strop, wkręcać się w strop.

Spoiny dylatacyjne.

Płyty g-k w ograniczonym stopniu wydłużają się i puchną w zależności od wilgoci i temperatury, dlatego w pomieszczeniach o długości ≥ 20 m przewidzieć dylatacje w jastrychu. Rozszerzenia i zawężenia posadzek oraz przejścia przez drzwi nie wymagają dylatacji. Reguła ta obowiązuje także dla obszarów objętych osobnymi obwodami C.O. lub pomiędzy pomieszczeniami ogrzewanymi i bez ogrzewania. Dylatacje konstrukcyjne budynku należy konsekwentnie kontynuować w warstwach podłogowych w tym samym miejscu i takiej samej rozpiętości

5.4 Wykonanie wiszącej obudowy instalacji z płyt g-k

Do mocowania poszycia do konstrukcji nośnej stosować odpowiednie, dopuszczalne kołki rozporowe: przy profilach metalowych specjalnymi łącznikami.

Wyznaczyć poziom planowanej obudowy z płyt i odznaczyć ten poziom na ścianach i suficie.

Wyznaczyć linie przebiegu profili głównych. Zamocować profile przyściennie na całym wyrysowanym obwodzie, za pomocą kołków/śrub w rozstawie 450mm.

W miejscach przebiegu profili głównych zamocować do istniejącego stropu wieszaki i zawiesić pierwszy profil główny CD. Rozstaw wieszaków wzdłuż profili głównych może wynosić maksymalnie 1200mm.

Zalecana maksymalna odległość wieszaka od ściany to 600mm.

Naciągnąć linkę pod pierwszym profilem głównym i prostopadle do niej drugą linkę w odległości od ściany równej wyznaczonej szerokości płyty skrajnej, w celu utrzymania kąta prostego na przecięciu profili. Zawiesić pozostałe profile główne CD w odstępach co 1200mm, kontrolując poziom sufitu poprzez regulowanie wieszaków. Przymocować do ściany profile przyściennie UD. Następnie uzupełnić konstrukcję poprzeczkami z dociętych odpowiednio wcześniej profili CW połączonych z profilami UW i przymocować ja do profili przyściennych UD.

Przyciąć płyty do odmierzonych długości wynikających z pomiarów zmontowanej konstrukcji. Płyty mocować do profili wkretami samogwintującymi.

Płyty należy szpachlować wyłącznie masą szpachlową. Spoiny oraz łebki wkrętów szpachlować bez taśmy wzmacniającej. Spoiny przed szpachlowaniem powinny być wolne od pyłu i kurzu. Masę

szpachlową wciskać między spoiny do pełnego wypełnienia. Masę nanosić najpierw na jedną krawędź płyty, po czym rozprowadzać do przeciwległej krawędzi. Po wyschnięciu masy szpachlowej nałożonej w pierwszym cyklu roboczym można nanieść finalną masę szpachlową. Gdy wyschnie, w razie potrzeby małe nierówności szlifować papierem ściernym.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

Badania w czasie wykonywania robót

Częstotliwość oraz zakres badań płyt g-k powinna być zgodna z PN-B-79405 „Wymagania dla płyt gipsowo-kartonowych”.

W szczególności powinna być oceniana:

- równość powierzchni płyt,
- narożniki i krawędzie (czy nie ma uszkodzeń),
- wymiary płyt (zgodne z tolerancją),
- wilgotność i nasiąkliwość,
- obciążenie na zginanie niszczące lub ugięcia płyt.

Warunki badań płyt g-k i innych materiałów powinny być wpisywane do dziennika budowy i akceptowane przez Inspektora nadzoru.

7. OBMIAŁ ROBÓT

Sposób obmierzania poszczególnych robót należy przyjmować zgodnie z pozycjami katalogowymi opisanymi w formularzu wyceny (przedmiarze robót).

8. ODBIÓR ROBÓT

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano Umowie.

Odbiór podłoża należy przeprowadzić bezpośrednio przed przystąpieniem do robót okładzinowych z płyt g-k. Jeżeli odbiór podłoża odbywa się po dłuższym czasie od jego wykonania, należy podłoże oczyścić i umyć wodą.

Roboty uznaje się za zgodne z dokumentacją projektową, specyfikacją i wymaganiami Inspektora nadzoru, jeżeli wszystkie pomiary i badania (z uwzględnieniem dopuszczalnych tolerancji) wg pkt. 6 ST dały pozytywne wyniki.

Sprawdzeniu podlega:

- a. zgodność z dokumentacją techniczną,
- b. rodzaj zastosowanych materiałów,
- c. przygotowanie podłoża,
- d. prawidłowość zamontowania płyt i ich wykończenia na stykach, narożach i obrzeżach,
- e. wichrowatość powierzchni.

Powierzchnie suchych tynków powinny stanowić płaszczyzny pionowe, poziome lub o kącie pochylenia przewidzianym w dokumentacji. Kąty dwuścienne utworzone przez te płaszczyzny, powinny być kątami prostymi lub posiadać rozwarcie wynikające z wcześniejszych założeń zawartych w dokumentacji. Krawędzie przycięcia płaszczyzn powinny być prostoliniowe. Sprawdzenie prawidłowości wykonania powierzchni i krawędzi suchych tynków należy przeprowadzać za pomocą oględzin zewnętrznych oraz przykładania (w dwu prostopadłych do siebie kierunkach) łąty kontrolnej o długości ok. 2 mb, w dowolnym miejscu powierzchni. Pomiar prześwitu pomiędzy łątą a powierzchnią suchego tynku powinien być wykonywany z dokładnością do 0,5 mm. Dopuszczalne odchyłki powierzchni są podane w poniższej tabeli.

Odchylenie powierzchni suchego tynku od płaszczyzny i odchylenia krawędzi od linii prostej	Odchylenia powierzchni i krawędzi od kierunku		Odchylenie przecinających się płaszczyzn od kąta przewidzianego w dokumentacji
	pionowego	poziomego	
nie większa niż 2 mm i w liczbie nie większej niż 2 na całej długości łąty kontrolnej o długości 2 mb	nie większe niż 1,5 mm na 1 mb i ogółem nie więcej niż 3 mm w pomieszczeniach do 3,5 mm wysokości oraz nie więcej niż 4 mm w pomieszczeniach powyżej 3,5 m wysokości	nie większe niż 2 mm na 1 mb i ogółem nie więcej niż 3 mm na całej powierzchni ograniczonej ścianami, belkami itp.	nie większe niż 2 mm

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Warunki płatności będą określone w umowie.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE 10.1.Normy

PN-72/B-10122 Roboty okładzinowe. Suche tynki. Wymagania i badania przy odbiorze.

PN-B-79405 Wymagania dla płyt gipsowo-kartonowych.

10.2.Inne dokumenty i instrukcje

Informator o montażu płyt gipsowo-kartonowych, ścian działowych, okładzin ściennych i sufitów podwieszanych oraz do rozbudowy poddaszy – BPB Rigips Polska-Stawiany Sp. z o.o., Szarbków 73, 28-400 Pińczów.

Informator-Poradnik „Zastosowanie płyt gipsowo-kartonowych w budownictwie” – wydanie IV – Kraków 1996 r.

Opracowania podane w Specyfikacji Ogólnej.